

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 371/2021

06.04.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету осумњиченог АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца осумњиченог, адвоката Милоша Корачевића и Живорада Корачевића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт 1040/16 од 07.12.2020. године и Основног суда у Крагујевцу Кв 929/20 од 21.12.2020. године, у седници већа одржаној 06.04.2021. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца осумњиченог АА, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт 1040/16 од 07.12.2020. године и Основног суда у Крагујевцу Кв 929/20 од 21.12.2020. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт 1040/16 од 07.12.2020. године, одбачен је, као неблаговремен, захтев за накнаду трошкова адвоката Живорада Корачевића на име одбране осумњиченог АА у предмету тог тужилаштва Кт 1040/16.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 929/20 од 21.12.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба бранилаца осумњиченог АА изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт 1040/16 од 07.12.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, браниоци осумњиченог АА, адвокати Милош Корачевић и Живорад Корачевић поднели су захтев за заштиту законитости „због повреда закона из члана 441, члана 262, члана 265. ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да побијана решења укине.“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца осумњиченог Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца осумњиченог, сматрајући да њихово

присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом бранилаца осумњиченог се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП у вези са одредбом члана 262. став 2. ЗКП, уз образложење да се рок од једне године, за подношење захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, не може рачунати, као што је то учињено у побијаним решењима, у процесној ситуацији када решење о одбачају кривичне пријаве не садржи одлуку о трошковима поступка. Побијане одлуке су неправилне и незаконите јер су донете повредом одредбе члана 262. и члана 265. ЗКП на штету осумњиченог АА.

Врховни касациони суд изнете наводе у захтеву бранилаца осумњиченог АА, оцењује као неосноване, а како је ова повреда закона из члан 441. став 1. у вези члана 262. став 2. ЗКП већ истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд, прихватајући разлоге жалбеног суда дате на страни 2 другостепеног решења - Основног суда у Крагујевцу Кв 929/20 од 21.12.2020. године, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је имао у виду одлуку Уставног суда Републике Србије ГУз 134/2019 од 04.02.2021. године објављену у Службеном Гласнику Републике Србије број 27 од 24.03.2021. године којом је на основу члана 168. став 3. Устава престала да важи одредба члана 262. став 2. Законика о кривичном поступку у делу који гласи: „подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана“, даном објављивања исте одлуке у Службеном Гласнику Републике Србије, но како су предметне побијане правноснажне одлуке донете пре ове одлуке и како није могућа ретроактивна примена закона, па ни ове одлуке, одлучено је као у изреци пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић